

Abril.

Redacció i Administració:

R. Catalunya, 38, 1.º

— Telèfon 17135 —

Preu: 50 cèntims

SUBSCRIPCIÓ:

6 pessetes trimestre

SETMANARI NACIONALISTA D'ESQUERRA

ANY I - NÚM. 7

SURT ELS DISSABTES

BARCELONA, 8 OCTUBRE 1938

EDITORIAL

El passat dijous s'esqueia el quart aniversari de la memorable data del 6 d'octubre del 1934. Fita històrica solament comparable amb la proclamació per Macià de la República Catalana. Al fi i al cap, l'Estat Català dins una República Federal espanyola, expressió històrica del President Companys, amb ben poca cosa es diferencia amb aquella. Amb el mot « República Catalana » es donava preferència a la forma del règim, el 6 d'octubre es parlà de l'Estat Català federable amb altres Estats. La doctrina nacionalista de Macià, es podia expressar amb qualsevol de les dues denominacions. L'expressió « federal » que potser quedava poc explícita, donada la posició confederalista del Primer President de la Generalitat restaurada, restava aclarida amb l'altra d'« Estat Català », o sigui l'expressió jurídica de la nació catalana, en forma d'Estat, absolutament lliure, i que fent ús de tal llibertat ja pensava amb establir uns llaços fraternals amb els altres pobles hispànics.

Els fets ens donaren la raó als nacionalistes integrals, que visquérem aquells moments de joia i de dolor després, de la proclamació de l'Estat Lliure de Catalunya. Qui s'oposà aleshores a les nostres ànsies de llibertat, després, el 19 de juliol, poguer constatar el seu error fonamental. Catalunya, amb el seu 6 d'octubre, significà clarament, que amb l'Espanya republicana, camuflada de feixisme, no podia conviure-s'hi.

L'acte del 6 d'octubre, tingué, però, una altra significació, fou l'afirmació contundent de la nostra personalitat. El Govern de la Generalitat i el poble nacionalista, es fongueren en una acció comuna, perquè l'ànima catalana es rebel·lava sense traves ni consideracions. I a l'unison d'aquest fervorós nacionalisme defensàrem igualment tota la legislació obrera que la República havia atorgat als seus treballadors. I, efectivament, aquesta fou derogada i mutilada pels homes del bienni negre propulsors de l'actual agressió feixista. Perquè el mal vent que asseca la llibertat i dignitat de la pàtria, asseca també la llibertat i la dignitat del català. Per això el nostre nacionalisme recull tots els clams de justícia, els neguits provinents del camp polític esquerrista, dels obrers, dels pagesos, són la font inexhaustible de la seva activitat. El nostre nacionalisme, doncs, no serà mai eixorc, és progressiu i amarat de llibertat, llibertat de la nostra terra que lliguem estretament amb la llibertat humana.

* * *

El Parlament Català obrí les seves portes per a tancar-les tot seguit. Visió poc clara dels neguits del poble. Santaló, al Parlament de la República ja ho remarcava en nom de la minoria d'Esquerra Republicana de Catalunya. « Es necessari que el Parlament es reunixi més sovint. Cal que el diàleg parlamentari sigui menys distanciat ». ¿Perquè, doncs, no s'ha seguit aquest criteri al nostre Parlament on l'Esquerra Republicana de Catalunya n'és majoria?

En la darrera « Editorial » d'ABRIL ja ho remarcàvem. Convenia al país un Govern de base netament republicana catalanista amb la col·laboració dels altres partits i organitzacions del Front Popular i que aquest es presentés a rebre la confiança dels diputats, representació directa del poble. Això no va fer-se i tal falla es traduirà en una tasca negativa pel ressorgiment de Catalunya. L'actual Govern de la Generalitat ha passat pel Parlament, però, el Parlament, amb el seu silenci, ja ha donat a entendre el que el poble esperava.

Malgrat tot, encara tenim l'esperança de que la tasca positiva que havia de realitzar-se amb el Parlament obert, el partit majoritari de Catalunya, propugnarà per la realització ràpida d'aquell nou Govern que suava esmentàvem, aconseguint-se amb això, un equilibri polític, que podria traduir-se amb la promulgació de Decrets i Ordres que regissin la vida ciutadana d'acord amb el pensament ideològic i sentir del poble català. Es hora d'acabar, en què d'una doctrina de partit, se'n faci una orientació de govern. El nostre govern ha d'ésser orientat de cara al sentir general del poble català, sense partidismes de cap mena i amb això es contribuirà a donar un major rendiment en profit de la guerra i un millor benestar a la resignada reraguarda.

Commemoració del 6 d'Octubre

Si una bandera en silenci teixíem
com a bandera de la Llibertat,
marcà un silenci en el sublim esclat
que darrera la lluita pressentíem.

Repòs, silenci de no haver guanyat;
trist comiat de l'arma que lluïem
per a un demà més clar que assoliríem
com una Aurora de la Llibertat.

Aurora noble, vermella, barrada...
Octubre roig creador d'un nou món,
com la U. R. S. S., com la Ibèria — maculada

que sobreviuen contra aquells qui són
la taca negra que empastifa el món,
ets, Octubre immortal, fi i començ de jornada.

JOSEP M.ª PROUS I VILA

Femina

EL CAMP

A en Joan-M.^a, l'excel·lent treballador del camp
i avui no menys excel·lent soldat de la República.

Hem llegit a les notes telegràfiques de la secció « Comarques », d'un periòdic local, una d'aquestes notes, potser la més senzilla i sòbria, però que ens ha fet parar-nos una estona davant les seves lletres. Diu, referint-se a una ciutat del Baix Camp, eminentment obrera i agrícola, que « després de molts mesos de no ploure, les pluges caigudes recentment s'han emportat bona part de les avellanes ». I res més. Així, senzilla, curta, però crua.

L'aigua s'ha emportat bona part de la collita d'avellanes!

El camp!

I per una rara associació i lligams d'idees, reveiem el camp, el camp que és vida de les ciutats. I un bocí d'aquest camp, el Baix Camp, la plana de la comarca reusenca-tarragonina.

Tu, el condescendent amic i amiga que ens llegeixes, ¿saps què és el viure al camp? El coneixes el camp? Oh no, no diguis que el coneixes perquè hi has anat d'excursió ni què saps de la vida del camp perquè has passat vuit dies d'estiu en una casa de pagès: això no és conèixer el camp; això és com si un

llibre — un bon, excellent llibre —, en lloc de llegir-lo detingudament i a consciència, sols el fullegessis i en miresis les làmines. El camp, estimats amics i amic, és una cosa tan complexa a l'entendre que senzilla! És una delícia tan gran! És un misteri meravellós, indesxifrable!

Tu, amiga, i tu, l'amic, que heu nascut i viscut sempre a ciutat, poc podeu saber què és la vila, el poblet — més concret: el camp. Però, si voleu saber-ho, si per uns moments voleu deixar les vostres oficines i tallers i convertir-vos en boniques pagesetes i forçuts pagesos, veniu, veniu amb nosaltres vers aquesta plana florida i verda, ubèrrima, exuberant, fèrtil, que des de les erectes muntanyes del feréstec Montsant i les poblades de La Mussara, fins a la mar blava de Tarragona, Salou i Cambrils, fan un dossier magnífic de vida; fruits, fruits, més fruits, que es converteixen en la vida de tota aquella comarca.

Mira, veus, ara suposem-nos la tardor. Aquelles tardes curtes, però que es resisteixen a abandonar el dia, talment com si temessin perdre's en el regne de

ESTATUT INTERIOR DE CATALUNYA - Article 53. El Govern haurà de dimitir sempre que el Parlament li negui la seva confiança, en la forma que determina l'article 30 d'aquest Estatut Interior. Aquest precepte serà també aplicable als Consellers individualment